

פרידה מעמוס / מרים ירדני

יוכי חברתי הטובה, אורית, גילה, דורון וכל המשפחה, כאשר התחלתי לחשוב מיהו עמוס בשבילי עלו ונפתחו שפע זיכרונות, תמונות משותפות מתקופות שונות ורבות שנים, החל מימי המוסד ועד כמעט ימיו האחרונים. עמוס היה, כמה קשה להגיד היה, איש רב פנים ובעל עושר פנימי רב. עמוס הסקרן - המתעניין ותאב הדעת, החקרן היסודי והמעמיק בכל מעשיו. עמוס המוזיקנט - חובב מוסיקה נלהב, נגן מנדולינה מצטיין, אחר כך גם סקסופון. מוסיקה קלאסית, עממית, יידיש, רוסית והכל עם עניין, העמקה, התלהבות והתרגשות. עמוס הפרנקופיל - אוהד צרפת, תרבותה ושנסוניה האהובים (אפילו דמה בעיניי לז'אק ברל). טיילנו יחד בפרובאנס. הוא, כמובן, עשה שיעורי בית והעמיק ללמוד ולדעת. עמוס איש הגינון, שטיפח את גינתו ועיצב את כל סביבות הבית, תוך ראייה יצירתית - והכל מעשה ידיו ופרי דמיונו העשיר, כמה היה גאה עליה. עמוס איש הלבד - בעולמו המלא והעשיר. ואיש החברה - איש שיחה מעניין ומתעניין. וכמובן איש המשפחה - אהבתו הטוטאלית ליוכי שלו והגאווה העצומה על נכדיו וילדיו האהובים. יחסים מיוחדים היו לי עם עמוס, כנראה משום חברותי הקרובה עם יוכ'ה - שיחות הטלפון הארוכות והנמשכות של שתינו היו מסתיימות בדרך כלל: "מיקוש, עמוס רוצה להגיד לך משהו"... ואז הוא היה מספר לי על פעילותו ועשייתו, על אהבתו והנאתו הרבה מהשירה, שהגיעה והתפתחה דווקא בתקופה מאוחרת בחייו. יום אחד אמר לי: "את יודעת שאני עושה פינה לזכרו של אבא שלך". הייתי ממש המומה. שאלתי – "מה, למה?". "אני רוצה שהילדים ידעו מי הוא היה", אמר ועשה. הביא אבנים גדולות ועיצב פינה ליד ביתם. מהיום, פינה זו תהיה יקרה לי עוד יותר. יוכי יקרה, חברתי הטובה, בנית עם עמוס משפחה חמה ואוהבת, בית פתוח, מקבל ומכיל עם לב גדול ורחב. תמיד שמחתי להיות אצלכם, תמיד הרגשתי את האהבה ההדדית שבינינו. עמוס תרם רבות להרגשה זו בדרכו המיוחדת. שתינו מלוות אחת את השנייה משך כל חייו. לפני כשבועים וחמש שנים הורינו נהיו שכנים ואנו בידידות. בבגרותנו התחזקה והעמיקה החברות בינינו ואנו שותפות לשמחות ולקשיים האחת של השנייה. דווקא בתקופה האחרונה יצא לי להיות אתכם ואצלכם לא מעט. תמיד עמוס דאג שהכל יהיה בסדר, שארגיש טוב, שיהיה לי כל מה שצריך, כמעט כמו אמא פולניה. כך אזכור אותו, איש יחיד ומיוחד, כך יישאר בליבי באהבה. נוח בשלום ובשלווה עמוס יקר.

